

VÄRDEBESKRIVNING**Område av riksintresse för naturvård i Dalarnas län****Datum:** 2004-01-09**Områdesnummer:** NRO 20 128**Områdesnamn:** Halvars**Kommun:** Ludvika (2085)**Kartblad:** 12F SV**Area:** 1 ha**Naturgeografisk region:** 28b sydligt boreala kuperade områden**Agrara kulturlandskapsregioner:** Södra Norrlands och norra Svealands kust- och odlingsbygder.**Landskapsformer:** Vågig bergkullterräng med relativ höjd över 100 m.**Riksvärde:**

Naturbetesmark	Flora
Slätteräng	

Värdeomdöme: Representativ naturlig slättermark med lång kontinuitet och med förekomst av hackslått vid Halvars. Bitvis art- och individrika växtsamhällen med arter som darrgräs, ormrot, brudsporre, ängsvädd, rödkämpar, rödklint, jungfrulin och pillerstarr.

Slätterängen i Halvars är en av såväl Ludvikas som Dalarnas artrikaste och mest välutbildade ängsmarker. Det är ett ovärderligt botaniskt och odlingshistoriskt dokument. Förekomsten av grönvit nattviol är dessutom av stort intresse.

Huvudkriterier: A, C, D**Stödkriterier:** Storlek, mångformighet, kontinuitet, representativitet, raritet, nyckelområde, funktion – betydelse för flora och fauna.**Förutsättningar för bevarande:** Fortsatt traditionell slätter. En utglesning av omgivande skogsridåer skulle vara gynnsamt för floran i ängskanterna.

Områdets värden kan påverkas negativt av minskad eller upphörd jordbruks/betesdrift, skogsplantering på jordbruksmark, energiskogsodling, igenväxning, spridning av gifter eller gödselmedel, bebyggelse, nydikningar, täkt, luftledning, vägdragningar.

Säkerställande: -

Områdets huvuddrag: Byn Halvars ligger högt uppe i Sollbergets sluttning med en makalös utsikt över Väsman och Ludvika. Byns odlingsmarker är lokaliserade till den klimatgynnade sydsluttningen och utgörs av smååkrar åtskilda av f d hackslogar och odlingsrösen. Hackslogarna är idag skog- eller slybevuxna med ett undantag invid en gård där ett stort område med mycket välhävdad slåttermark finns.

Vegetationen är varierad, men en örtrik friskäng dominerar i sällskap med örtrik staggshed. Mot skogskanten övergår växtligheten i rished av lingontyp eller rentav i rena björnmossemattor. I nedre delen, kring bäcken, vidtar högörtfuktäng. Enstaka björkar och rönnar finns i nedre delen av hackslogen och högst upp tornar en stor sälg.

Vissa delar av ängen är ytterst artrik med de typiska arterna darrgräs, ormrot, brudsporre, rödkämpar, jungfrulin och pillerstarr. Som ett mycket exklusivt inslag växer den grönvita nattviolen med ett tiotal exemplar i ängen. Arten har endast en ytterligare förekomst i Dalarna. I de fuktigare delarna påträffas slåtterblomma, kärtistel och slid- och hirsstarr. Ängen slås med lie i början av juli och vegetationen är mycket välhävdad.

Anmärkningar: Ingår i länsstyrelsens program för bevarande av natur- och kulturmiljövärden i odlingslandskapet (obj. nr 85-13), i nationell bevarandeplan för odlingslandskapet (obj. nr 85-23) samt i länets ängs- och hagmarksinventering (obj. nr 85-23). Området har nummer 36 i länets naturvårdsprogram.

Referenser:

- Länsstyrelsen Dalarna, 1994: *Värdefulla odlingslandskap i Dalarna*.
Länsstyrelsen 1994. Falun.
Länsstyrelsen i Dalarnas län, 1993: *Dalarnas ängar och betesmarker*.
Länsstyrelsen. Falun.
Naturvårdsverket, 1996: *Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet*.
Stockholm.
Rynéus, T, 1988: *Naturvårdsprogram för Kopparbergs län*. N1988:1,
Länsstyrelsen.